

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce: **A. F., nar. X**
občan Rumunska, bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Pavlem Štanglem
sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7n

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

- I. Žalovaný **je povinen** v řízení vedeném pod sp. zn. OAM-10833/TP-2021 rozhodnout o žádosti žalobce ze dne 17. 6. 2021 do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 12 200 Kč, a to k rukám Mgr. Pavla Štangla, advokáta se sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 12. 8. 2022 se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného a požadoval, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnout ve věci žádosti o povolení k trvalému pobytu na území ČR, která je vedena žalovaným pod č. j. OAM-10833/TP-2021, a to bezodkladně ve lhůtě stanovení soudem.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. V podané *žalobě* žalobce uvedl, že dle § 169t odst. 6 písm. g) odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, měl žalovaný o jeho žádosti povinnost rozhodnout do 60 dnů od podání jejího podání, což neučinil. Žalobce odkázal na uplatnění opatření proti nečinnosti, kterým nadřízený žalovaného rozhodl dne 8. 6. 2022 tak, že přikázal žalovanému rozhodnout ve věci do 60 dnů od seznámení žalobce s podklady pro vydání rozhodnutí.
3. Podle žalobce uplynula celá doba pro vydání rozhodnutí a žalovaný je nadále nečinný. Nezbylo mu proto než podat žalobu ke zdejšímu soudu.
4. Žalovaný ve svém *vyjádření* ze dne 18. 10. 2022 odkázal na obsah správního spisu, z něhož má plynout, že po podání žádosti zkoumal, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení příslušného druhu trvalého pobytu. Poukázal na to, že je mu známo opatření nadřízeného orgánu na ochranu proti nečinnosti, nicméně žalobce doposud nebyl vyzván k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí. Podle něj žaloba postrádá bližší konkretizaci a argumentaci k tvrzené nečinnosti a směřuje spíše proti vydanému opatření Komise ze dne 13. 6. 2022. Komise vyhověla žalobci a uložila žalovanému povinnost vydat rozhodnutí, nicméně bylo zcela na ní, jak dlouhou dobu žalovanému pro vydání rozhodnutí stanoví i jakým způsobem stanoví počátek běhu lhůty pro vydání rozhodnutí.
5. Závěrem uvedl, že podle něj probíhalo řízení o žádosti žalobce řádně, žalovaný byl a je činný. Proto navrhl zamítnutí žaloby.

III. Posouzení věci soudem

6. Krajský soud v Brně o žalobě rozhodl ve věci po nařízeném jednání poté, co na základě podané žaloby přezkoumal postup žalovaného v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru k závěru, že žaloba je důvodná.
7. Pro posouzení nyní projednávané věci je podstatné, že podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
8. Soud po seznámení se se správním spisem už na úvod musí konstatovat, že poslední část vyjádření žalovaného o tom, že řízení probíhá řádně a žalovaný ve věci byl a je činný, je minimálně přikrášením reality řízení před žalovaným.
9. Ze správního spisu plyne, že žalobce podal dne 17. 6. 2021 žádost o povolení k trvalému pobytu. Listiny ze dne 17. 6. 2021 jsou ve správním spise založeny na prvním 16 listech. Ze dne 22. 6. 2021 je ve spise založena informace VZP o pojištění a lustrace ministerstva vnitra. Dne 29. 6. 2021 bylo do spisu založeno usnesení Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 2. 6. 2021, č. j. 2T 3/2020-306. Dne 11. 10. 2021 založil do správního spisu Mgr. Štangel oznámení o převzetí právního zastoupení. Dne 15. 11. 2011 byl do spisu založen náhradní průkaz pojištěnce VZP a opět provedena další lustrace ministerstva vnitra. Další listinou je až urgence rozhodnutí ze dne 23. 3. 2022, na kterou navazují další lustrace ministerstva ze

dne 15. 6. 2022. Poté již jen rozhodnutí Komise ze dne 8. 6. 2022, kterým bylo uloženo opatření proti nečinnosti, a následně bylo jako poslední listina do spisu založeno rozhodnutí Komise ze dne 8. 12. 2020 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2020, č.j. OAM-2972-57/ZR-2019, a toto samotné rozhodnutí.

10. Podle § 169t odst. 6 písm. g) zákona o pobytu cizinců o žádosti ministerstvo rozhodne v případě žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu
 1. ve lhůtě do 180 dnů ode dne podání žádosti,
 2. ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li žádost podána na území, nebo
 3. ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 87g nebo 87h.
11. Od podání žádosti do doby podání žaloby uplynul rok a dva měsíce. Od podání žaloby uplynuly další téměř čtyři měsíce. Celková doba řízení před žalovaným je tak v době rozhodování soudu cca jeden a půl roku. Po celou dobu řízení nevyplývá ze správního spisu žádná snaha žalovaného vést řízení k jakémukoliv výsledku. Nevyplývá z něj žádná komunikace se žalobcem, ale pouze opakované lustrace evidencí ministerstva, případně doplnění dvou listin od VZP a jednoho usnesení soudu, které ostatně měl žalovaný k dispozici již od počátku a samozřejmě i uložené opatření proti nečinnosti
12. Žalovaný je evidentně v průtazích. To plyne i z opatření Komise proti nečinnosti, na které však žalovaný žádným způsobem nereagoval. Soud souhlasí se žalovaným v tom, že je na nadřízeném orgánu, jakou stanoví lhůtu pro odstranění nečinnosti a vydání rozhodnutí a její počátek, nicméně ze správního spisu je zcela zjevné, že žalovaný i přes rozhodnutí Komise pokračuje ve své nečinnosti, nečiní žádné kroky k ukončení řízení ani seznámení žalobce s podklady rozhodnutí.
13. Po doručení rozhodnutí Komise ve věci nečinnosti ze dne 8. 6. 2022 mohl žalobce kdykoliv seznámit žalobce s obsahem správního spisu. Žalobci nelze vyčítat nic v případě, že po uplynutí dalších dvou měsíců dne 12. 8. 2022 podal žalobu, neboť s ohledem na (ne)postup žalovaného nemohl mít žádnou jistotu v tom, kdy a zda vůbec bude žalovaný v řízení pokračovat. Žalovaný totiž fakticky svým postojem staví žalobce do situace, kdy je rozhodnutí Komise zcela zbytečné. Takový způsob uplatnění práva ze strany žalovaného nemůže být soudem akceptován.
14. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. platí, že ten, kdo *bezvýsledně* vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
15. Žalobce evidentně vyčerpал prostředky, které zákon nabízí k ochraně před nečinností správního orgánu.
16. Za jejich *bezvýsledné* vyčerpání je nutné považovat i situaci, ve které aplikuje správní orgán jemu uložené opatření proti nečinnosti způsobem, který odůvodní pokračování jeho soustavné a dlouhodobé nečinnosti, a ve které nadále nevyvíjí žádnou činnost k rozhodnutí věci. Opatření na ochranu před nečinností nadřízeným správním orgánem se tak zcela míjí účinkem a účastníku řízení neposkytuje žádnou ochranu jeho veřejných subjektivních práv.

17. Tak tomu je i nyní souzené věci, neboť žalovaný se žádným způsobem nesnažil dle obsahu správního spisu, který v době jeho vyžádání ani neměl k dispozici, ve věci pokračovat tak, aby mohlo být o žádosti žalobce rozhodnuto.
18. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že je zcela na místě uložit žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé. Jelikož žalovaný vede řízení déle než jeden rok, během kterého měl možnost a nadbytek času obstarat si veškeré podklady pro rozhodnutí ve věci samé, má soud za to, že lhůta v délce třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku je zcela dostačující a přiměřená povaze a složitosti věci.

IV. Závěr a náklady řízení

19. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána důvodně, a proto uložil soud žalovanému dle § 81 odst. 2 povinnost vydat rozhodnutí ve věci tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.
20. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Žalobce byl v soudním řízení zastoupen advokátem dle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii. Této osobě dle § 35 odst. 2 s. ř. s. náleží odměna za zastupování. Pro určení její výše se užije vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Náklady řízení žalobce se sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000 Kč a z odměny a náhrady hotových výdajů zástupce žalobce. Odměna zástupce činí dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu za dva úkony právní služby (příprava a převzetí věci, sepsí žaloby a replika) 3 x 3.100 Kč a náhrada hotových výdajů činí dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky 3 x 300 Kč za uvedené úkony právní služby. Celkem je tedy žalovaný povinen žalobci na nákladech řízení nahradit částku 12.200 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 7. prosince 2022

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu